De mus, de muis en de kat

Het was op een goede dag dat de muis zag dat de tuin van de kat er onbewaakt bij lag.
De muis attendeerde zijn vriend de mus en aldus
kwam het grote plan om op expeditie gaan,
Naar de plek waar niemand ooit stil had durven staan.
Want in de tuin schuilde het grote gevaar van de kat,
die afgewogen aan een ander wel tien keer sterker mat.

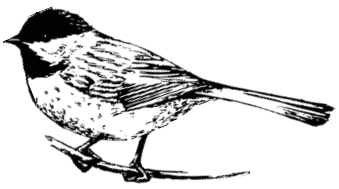
'Niet alleen was de kat snel maar bovendien sluw.
Het is daarom dat ik je waarschuw.' zo zei de oude mol.
'Met haar zoete woorden en mooie zinnen,
weet ze haar slachtoffer voor zich te winnen.
Nog voordat de arme drommel zou begrijpen
zou ze hem al grijpen.
Want met haar scherpe klauwen en dito tanden,
was slechts hun ondergang het onvermijdelijk lot
waarin ze zouden belanden.'

'Welnee,' zei de mus en hij stootte zijn vriend de muis aan
'Zover zal het wel niet komen en zover zal het niet gaan.
Die ellendige kat zal zich wel meerdere keren bedenken alvorens zij ooit ons een haar zal krenken.'

'Pas maar op.' zei de koolmees die hun gesprek van een afstand had weten te volgen 'Het was bijna dat ze mijn neef had verzwolgen.'
'En ook die van mij.'
zo sprak de kleine zoemende bij.

'Welnee,' zei de mus en dit keer keek hij zijn vriend de muis aan
'Zover zal het wel niet komen en zover zal het niet gaan.
Die ellendige kat zal zich wel meerdere keren bedenken alvorens zij ooit ons een haar zal krenken.'

Het dappere plan van de muis en de mus was inmiddels als een lopend vuurtje rond gegaan.
En op het laatst had ook de spreeuw een duit in het spreekwoordelijke zakje gedaan.
'Pas maar op.' sprak hij op ernstig toon
'Straks is noodlottigheid jullie enig verdiende loon.'

‘Welnee,’ zeiden de mus en de muis tezamen
‘Zover zal het wel niet komen en zal het wel niet gaan.
Die ellendige kat zal zich wel meerdere keren bedenken alvorens zij ons een haar zal krenken.’

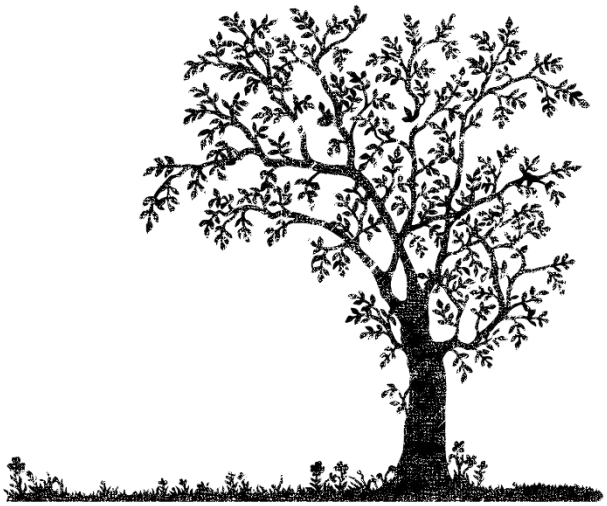
‘De kat kan erop vertrouwen dat zij zich nog zal berouwen,
wanneer zij mij en mijn vriend de mus iets aan zal doen,
is dat waarlijk een smet op haar blazoen.’
De mus en de muis legden alle goede bedoelingen naast zich neer
en beraadde zich niet nog een keer.

Ze zeiden een ieder gedag en vertrokken met het minste ontzag.
Want die kat die konden ze samen wel te baas.
Ondanks de vele adviezen en het waarschuwend relaas.
Samen durfden ze het wel aan. De mus en de muis. Door niet alleen te zijn hadden ze elkaar.
Om het hoofd te bieden tegen kennelijk het grote kattige gevaar.

Na de eerste stappen in de tuin te hebben gezet,
werden zij in het verdergaan niet belet.
Bevestigd in hun vermoeden dat de kat onder de indruk van hun was, waren ze van het ontzag voor haar ontdaan.
Tenslotte met een verlicht gemoed het tuinpad opgegaan.

Links noch rechts waren er tekenen van de kat te zien.
En bovendien, de reden dat de mus en de muis in de tuin zover waren gekomen,
was natuurlijk omdat de kat van haar minachting voor de mus en muis was bekomen
Dat moest en zou de enige reden zijn.
Het was hun stellige overtuiging, daarin school het venijn.
Want zonder waarschuwing of tekenen vooraf,
kwam daarop opeens in een draf,
daadwerkelijk de kat op hen af gespurt.
Onbedeesd, waren de mus en de muis een en al durf.

‘Wat hebben we hier en wie komt er ongevraagd op bezoek?
Of zijn jullie verdwaald en is voor jullie de uitgang soms zoek?’
‘Geen van tweeën beste kat.’ zei de muis dapper.
Hij keek haar koen aan en lachte zelfs wat schamper.
‘Wij komen en gaan daar waar we believen
en vrezen geen onheil en ook niet jouw grieven.
Klein als we zijn, zijn wij echter niet te onderschatten.
En zeker geen partij voor hongerige katten.’

‘Is dit werkelijk waar en is dit werkelijk zoals je dit ziet?’
De kat hield haar kop wat schuin ‘want ik deel deze mening namelijk niet.
Dit is mijn tuin en mijn domein.
Het is van mij en niet van dein.
Ik bepaal en ik beslis.
Daarbij zorg ik niet voor ongewis.
Nee, vrij duidelijk ben ik in mijn doen en laten.
Zodat anderen niet vergaten,
dat ook al zijn jullie zover gekomen, het zal heus zo zal vergaan,
dat ik me nimmer zal bedenken jullie in mijn hongerige bek te laten gaan.’

Nog voordat de muis of de mus had begrepen,
werden ze door scherpe klauwen gegrepen.
Zodoende voegde de kat met haar tanden de daad bij het woord.
En werd er van de mus en de muis nooit meer wat gehoord.